

Sygn. akt VI Gz 270/15

POSTANOWIENIE

Dnia 28 września 2015 r.

Sąd Okręgowy w Rzeszowie VI Wydział Gospodarczy

w składzie następującym:

Przewodniczący: **SSO Anna Walus-Rzqsa**

Sędziowie: **SSO Barbara Frankowska**

SSR del. Marta Zalewska (spr.)

Protokolant: asyst. sędziego Łukasz Guzek

po rozpoznaniu w dniu 28 września 2015r. w Rzeszowie

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z powództwa: **A. S. zam. H.**

przeciwko: **1. A. Sp. J. H. O., D. O. w B.; 2. H. O. (2) zam. w B.; 3. D. O. (2) zam. w B.; 4. M. K. zam. w B.**

o zapłatę

na skutek zażalenia powoda na postanowienie Sądu Rejonowego w Tarnobrzegu V Wydziału Gospodarczego z dnia 21 lipca 2015 r. sygn. akt V G Nc 525/15

postanawia: oddalić zażalenie

UZASADNIENIE

Pozwany wniósł o zabezpieczenie roszczenia poprzez obciążenie nieruchomości obowiązanego H. O. (2), który pełni funkcję prezesa zarządu w pozwanej spółce argumentując, że dochodzi w kilku postępowaniach od pozwanego należności za wykonane usługi. W sprawach tych wydane zostały nakazy zapłaty, które pozwany zaskarżył sprzeciwami, powołując w nich dowody zmierzające do przedłużenia postępowań sądowych. Ponadto powód uzyskał informacje od innych wierzycieli pozwanego o jego powiększającym się zadłużeniu. Według powoda, powyższe może prowadzić do niezaspokojenia roszczenia powoda. Natomiast dołączone do pozwu dokumenty w postaci faktur i protokołów odbioru robót świadczą o jego zasadności.

Postanowieniem z dnia 21 lipca 2015 roku sygn. akt V G Nc 525/15 Sąd Rejonowy w Tarnobrzegu oddalił wniosek powoda o zabezpieczenie roszczenia.

W uzasadnieniu postanowienia Sąd Rejonowy cytując art. 730 § 1 k.p.c., art. 730¹ § 1 i 2 kpc, wskazał, iż w przedmiotowej sprawie, interes prawny w udzieleniu zabezpieczenia roszczenia w sposób wskazany we wniosku nie został dostatecznie uprawdopodobniony. Sam fakt prowadzenia przez powoda przeciwko pozwanemu postępowań sądowych i powoływanie się na informacje od innych wierzycieli pozwanego o jego powiększającym się zadłużeniu nie może uzasadniać wniosku o udzielenie zabezpieczenia.

Powód w zażaleniu na powyższe postanowienie zaskarżył je w całości wnosząc o jego zmianę i udzielenie zabezpieczenia w sposób opisany we wniosku. Zaskarżonemu orzeczeniu zarzucił naruszenie art. 730¹ § 1 i 2 k.p.c. poprzez błędne przyjęcie, że powód nie uprawdopodobnił interesu prawnego w udzieleniu zabezpieczenia.

W uzasadnieniu powód wskazał, że wprawdzie na obecnym etapie postępowania nie można zweryfikować jego twierdzeń o zadłużeniu pozwanego wobec jego kontrahentów, bowiem trudno na tym etapie przesłuchiwać ewentualnych świadków, jednakże zaznaczył, że posiada w stosunku do pozwanego wierzycelność na ponad 155.000,00 zł, a z treści złożonego sprzeciwu wynika zamiar przedłużenia przez pozwanego postępowania. Pozwany nie zamierza regulować swoich zobowiązań dlatego też brak zabezpieczenia utrudni zaspokojenie roszczeń powoda.

Sąd Okręgowy zważył co następuje:

Zażalenie nie zasługuje na uwzględnienie.

Stosownie do art. 730¹ k.p.c. udzielenia zabezpieczenia może żądać każda strona lub uczestnik postępowania, jeżeli uprawdopodobni roszczenie oraz interes prawny w udzieleniu zabezpieczenia (§ 1), przy czym interes prawny w udzieleniu zabezpieczenia istnieje wtedy, gdy brak zabezpieczenia uniemożliwi lub poważnie utrudni wykonanie zapadłego w sprawie orzeczenia lub w inny sposób uniemożliwi lub poważnie utrudni osiągnięcie celu postępowania w sprawie (§ 2). Dla zabezpieczenia koniecznym jest więc kumulatywne spełnienie zarówno przesłanki uprawdopodobnienia roszczenia jak i uprawdopodobnienia interesu prawnego w uzyskaniu zabezpieczenia.

W kontekście zarzutów skarżącego stwierdzić należy, że nie przedstawiono w zażaleniu wystarczających argumentów podważających prawidłowość przyjęcia przez Sąd Rejonowy, iż powód nie uprawdopodobnił interesu prawnego w udzieleniu zabezpieczenia.

Przyczynami zagrażającymi w poważnym stopniu osiągnięciem celów postępowania w sprawie o zapłatę jest zła kondycja finansowa dłużnika, która przejawia się w zaprzestaniu regulowania zobowiązań, wyzbywaniu się majątku, ograniczaniu zakresu działalności, zaciąganiu pożyczek lub kredytów zabezpieczonych majątkiem i zachwianiu możliwości ich spłaty (tak: Sąd Apelacyjny w Rzeszowie w postanowieniu z dnia 24 grudnia 2012 r. , III APz 12/12, Lex nr 1240043). W niniejszej sprawie powód jednak nie uprawdopodobnił, aby jakkolwiek z podanych okoliczności dotyczyła obecnie strony pozwanej. Za niewystarczające uznać należy powołanie się przez powoda na wiadomości o zadłużeniu pozwanego zarówno względem powoda jak i innych wierzycieli wobec okoliczności, że są to tylko nieweryfikowalne twierdzenia. Sam fakt, że dłużnik zalega z zapłatą w stosunku do powoda oraz że składa sprzeciw, przedłużając w ten sposób tok postępowania, nie pozwala na wysnucie wniosku, że ewentualny wyrok uwzględniający roszczenie nie zostanie wykonany lub zaistnieją poważne trudności w jego wyegzekwowaniu. Powód nie uprawdopodobnił żadnego twierdzenia dotyczącego sytuacji finansowej pozwanego, które mogłoby uzasadniać powoływany przez niego fakt jego złej sytuacji finansowej. Same twierdzenia powoda na temat powiększającego się zadłużenia strony pozwanej nie stanowią wystarczającego środka uprawdopodobnienia interesu prawnego, czyniąc tym samym twierdzenia powoda w zakresie sytuacji finansowej pozwanego zbyt ogólnikowymi.

Powód nie uprawdopodobnił, jaka jest istotnie sytuacja finansowa pozwanego i dalej, że sytuacja ta zagraża w sposób realny wyegzekwowaniu dochodzonej pozewem należności. Powód nie wskazał nawet w przybliżeniu jak jego wierzycelność odnosi się do majątku pozwanego, sytuacji finansowej pozwanego, jaka jest kondycja finansowa pozwanego i w związku z tym dlaczego jego zdaniem koniecznym jest zabezpieczenie. Nadto wskazać należy, że zgodnie z przedłożonymi przez powoda do wniosku o udzielenie zabezpieczenia odpisem z ksiąg wieczystych, pozwany posiada majątek w postaci kilku nieruchomości.

Wskazać należy, iż dokonanie zabezpieczenia musi stanowić decyzję, dla której istnieją wiarygodne, bo uprawdopodobnione podstawy. Interpretacja przesłanek dla art. 730¹ k.p.c. nie może nosić charakteru rozszerzającego na przykład na zasady słuszności czy wysokość dochodzonego roszczenia.

Wprawdzie uprawdopodobnienie jest to środek zwolniony od formalizmu zwykłego postępowania dowodowego i ma na celu przyspieszenie postępowania w sprawie, jednak nie może opierać się na samych twierdzeniach strony (por. Komentarz do art. 243 kodeksu postępowania cywilnego (DZ. U. 64.43.296); Bodio Joanna, Demendecki Tomasz, Jakubowski Andrzej, Marcewicz Olimpia, Telenga Przemysław, Wójcik Mariusz P., LEX/el.2010).

Mając na uwadze powyższe zażalenie jako bezzasadne oddalono na mocy art. 385 k.p.c. w zw. z art. 397 § 2 k.p.c